

საქმე N330--0113359376

საქმე №1ბ/261-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

13 სექტემბერი, 2019 წელი
ქ.თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის ს----- საქმეთა პალატის
მოსამართლე კახაბერ მაჭავარიანმა

ვახტანგ ლობჯანიძის მდივნობით,

პროკურორის: გ-----

ადვოკატების: მ-----

მსჯავრდებულის: თ-----

მონაწილეობით,

საქართველოს გენერალური პროკურატურის დეპარტამენტის პროკურორის გ-----
-----, მსჯავრდებულ თ----- და მისი ინტერესების დამცველი
ადვოკატების სააპელაციო საჩივრების საფუძველზე, განიხილა სისხლის ს-----
საქმე, **თ-----** მიმართ - საქართველოს მოქალაქე, პირადი N-----
-- დაბადებული 1----- რეგისტრირებული: ქ-----
-----ში, ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----
---ში, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3
ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სისხლის ს----- საქმის მასალების მიხედვით თ----- ბრალი დაედო
მასში, რომ მან ჩაიდინა თაღლითობა ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების
მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, დიდი ოდენობით.
ერთიანი მიზნითა და საერთო განზრახვით წარდგენილმა ბრალდება მოიცვა ოთხი
დამოუკიდებელი ეპიზოდი და შესაბამისად, ქმედება დაკვალიფიცირდა ერთი

მუხლით - საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

თ----- ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

----- 2007 წელს გაიცნო საქართველოში ჩამოსული ისრაელის მოქალაქე ნ----- იგივე ნ----- რომელიც დაინტერესებული იყო საქართველოში ბიზნეს საქმიანობით. თ----- გადაწყვიტა მოტყუებით დაუფლებოდა ნ----- კუთვნილ თანხებს, შევიდა მასთან ნდობაში და დაარწმუნა ეს უკანასკნელი, რომ ვითომდა ბ-----ში მიმდინარე მშენებლობის პროექტში, რომელსაც ახორციელებდა სს „----- ფლობდა მოგების 20% წილს. თ----- დაპირდა, რომ 1300000 აშშ დოლარს დაუბრუნებდა ორი წლის ვადაში და ასევე გადასცემდა სს „----- მოგების 20%- ის 60 %, რაც, მისი დაპირებით, იქნებოდა 3 300 000 აშშ დოლარის 60%. თ----- ასევე დაპირდა ნ----- რომ თუ ბ----- ქუჩაზე მიმდინარე მშენებლობის პროექტი ვადაში ვერ განხორციელდებოდა, მას გადაუფორმებდა ზემოთაღნიშნული თანხით შეძენილ სს „----- (ამჟამინდელი სს ბითიეი ბანკი) თავის კუთვნილ 4% ოდენობის აქციებს.

2007 წლის მაისისა და ივნისის თვეში ნ----- თ-----, ამ უკანასკნელის მიერ მითითებულ ორ სხვადასხვა საბანკო ანგარიშზე, ისრაელიდან ორ ტრანშად გადაურიცხა ჯამში 1 300 000 აშშ დოლარი, თუმცა წერილობითი ხელშეკრულების გაფორმებაზე თ----- უთხრა უარი, რის მიზეზად ასახელებდა სხვადასხვა გარემოებებს.

ვინაიდან თ----- ნ----- დათქმულ ორი წლის ვადაში, არ დაუბრუნა დაპირებული თანხა, ნ----- თ----- მოსთხოვა პირობის შესრულება, რის სანაცვლოდაც თ----- ნ----- შესათავაზა სს „----- მისი კუთვნილი 4% აქციების გადაფორმება. თ-----, რომელიც იყო სს „----- დამფუძნებელი კომპანიის, სს სილქროუდ საფინანსო ჯგუფის პარტნიორის, შპს „----- 50% წილის მფლობელი და წარმოადგენდა სს „----- არაპირდაპირ, ბენეფიციარ მესაკუთრეს და პირდაპირი წესით არ ფლობდა ბანკის აქციებს და შესაბამისად, არ ჰქონდა უფლება გაეყიდა, ან სხვაგვარი გზით გაესხვისებინა ბანკის აქციები, 2009 წლის 15 ოქტომბერს ნ----- როგორც ბ----- მინდობილ პირს, გადაუფორმა შპს „-----“ თავისი კუთვნილი 50 % წილი, რითაც დაარწმუნა, რომ თითქოსდა მისგან მიღებული თანხის, 1 300 000 აშშ დოლარის სანაცვლოდ გადასცა სს „----- თავისი კუთვნილი 4% წილი.

20-- წლის 26 მარტს შპს „----- გააფორმა სანოტარო აქტი პარტნიორ კომპანია „----- რომლის თანახმად, სრულად გაიყიდა კომპანიის 100 % წილი. ხელშეკრულების მიხედვით, შპს „----- აქციები გაყიდული იქნა 1800000 აშშ დოლარად განვადებით. ხელშეკრულების თანახმად, სს „----- დაიფარა ნ----- დავალიანება 499 000 აშშ დოლარი, ასევე შპს „----- დირექტორის თ----- მიერ ნ----- მიღება-ჩაბარების აქტებით, გადახდილი იქნა 70 000 აშშ დოლარი, ასევე ნ----- ანგარიშზე ჩარიცხულ იქნა 188000 აშშ დოლარი. სულ ნ----- მიიღო 762 000 აშშ დოლარი, ხოლო დარჩენილ 538 000 აშშ დოლარს თ----- დაუფლა თაღლითურად.

აღნიშნული ქმედებით თ----- ნ----- მიაყენა 538 000 აშშ დოლარის დიდი ოდენობის მატერიალური ზიანი.

----- და ნ----- 2008 წლის 14 თებერვალს 50% წილობრივი მონაწილეობით დააფუძნეს შპს „კ----- რომლის ანგარიშზე

საქმიანობის განსახორციელებლად ნ----- სავალუტო ანგარიშიდან, საწესდებო კაპიტალის შესავსებად, შპს „----- ანგარიშსწორების ანგარიშებზე გადარიცხული იქნა ჯამში 205 429,10 აშშ დოლარი, ხოლო თ----- მიერ შეტანილი იქნა 6 909.00 ლარი.

2008 წლის 5 ივნისს, ნ-----ს სავალუტო ანგარიშიდან გადარიცხული თანხიდან კომპანიის მიერ შეტანილი იქნა ავტომანქანა „----- რომლის ღირებულება შეადგენდა 104 111,20 ლარს.

თ----- გააგრძელა რა თავისი დანაშაულებრივი საქმიანობა, კვლავ ბოროტად ისარგებლა ნ----- ნდობით და მოტყუებით დაეუფლა მის კუთვნილ თანხებს, კერძოდ: დაარღვია კანონი „მეწარმეთა შესახებ“ და შპს „----- წესდება და ნ-----, როგორც კომპანიის 50% წილის მფლობელისა და დამფუძნებელი პარტნიორისაგან მალულად, პარტნიორთა კრების მოწვევის გარეშე შენიღბულად 2008 წლის 1 ნოემბერს შპს „-----“ გააფორმა სესხის ხელშეკრულება, რომლის მიხედვით, გამსესხებელი თ----- უზრუნველყოფდა მსესხებელს 50 000 ლარის ოდენობის სესხით. სესხის გადახდის ვადად განისაზღვრა 2011 წლის 31 დეკემბერი. სესხის პროცენტი ხელშეკრულებით შეადგენდა წლიურ 18%-ს. საბუღალტრო ექსპერტიზის თანახმად, თ----- კომპანიას ასესხა 14393,92 ლარი, რასაც 2009 წლის განმავლობაში დაერიცხა არა 18%-იანი, არამედ 26%-იანი სარგებელი, თუმცა პირობის შეცვლაზე ახალი ხელშეკრულება არ გაფორმებულა, რითაც ხელოვნურად იქნა გაზრდილი კომპანიის ვალი თ----- მიმართ. 20-- წლის 1 იანვრისათვის თ----- მიმართ კომპანიის სესხის ძირმა თანხამ 26%-იან სარგებელთან ერთად შეადგინა 26 976.35 ლარი.

თ----- 20-- წლის 21 ივლისს შპს „----- დირექტორთან თ----- კომპანიის წესდებით დადგენილი წესით შეთანხმების გარეშე, გააფორმა ნასყიდობის ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზე, მის მიერ ერთპიროვნულად დადგენილ ფასად, 60000 ლარად შეიძინა კომპანიის კუთვნილი ავტომანქანა „----- იმ მოტივით, რომ თითქოს ამ გზით აინაზღაურა კომპანიის დავალიანება მის წინაშე. თ----- ისარგებლა რა ნ----- ნდობით, თაღლითურად დაეუფლა კომპანიის კუთვნილ 104 111,20 ლარად ღირებულ ავტომანქანას „----- რითაც ნ----- მიაღმა დიდი ოდენობით 52 055 ლარის ზიანი.

აღნიშნული ქმედებით თ----- ნ----- მიაყენა 52 055 ლარის დიდი ოდენობის მატერიალური ზიანი.

----- და თ----- 2008 წლის 4 ივნისს 50%-50% წილობრივი მონაწილეობით დააფუძნეს შპს „----- რომლის წესდების მიხედვით კომპანიის ძირითად საქმიანობას შეადგენდა ქვის დამუშავება. თ-----, რომელსაც ჰქონდა მინდობილობა სს „----- სავალუტო ანგარიშიდან გაეტანა ფულადი თანხები, ნ----- კუთვნილი ანგარიშიდან გატანილი 120 000 აშშ დოლარით შეიძინა ქვის სამსხვრევი დანადგარი, ა/მანქანა ზილი და სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზია N----- თ----- ნ----- - დაპირებით, აღნიშნული კომპანიის დაარსების მიზანი იყო მიღებული მოგებიდან მისი, ნ-----ა და თ----- კუთვნილი შპს „-----ის დავალიანების დაფარვა რეგიონალური განვითარების ფონდის წინაშე, ასევე მისი დაპირებით, თ----- ნ-----ათვის ოფიციალურად უნდა გაეფორმებინა შპს „----- მისი წილობრივი მონაწილეობა. მიუხედავად დაპირებისა, თ-----

----- ნ----- არ გაუფორმა წილი შპს „----- და მესამე მეწილედ, მისგან
მაღულად დოკუმენტალურად გააფორმა თ----- ძმა - მ----- რაც
შეეხება კომპანიის მოგებას, თ----- ნ----- მოატყუა და უთხრა,
შპს „----- მოგების სახით მიიღო მხოლოდ 60 000 ლარი, რაც გადაირიცხა შპს,---
-----ის ანგარიშზე.

საბუღალტრო ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, შპს „----- 2009–2011 წლებში
მუშაობდა მოგებაზე. 2009 წელს კომპანიამ მიიღო მოგება - 48 612,74 ლარის, 20--
წელს – 58258,8 ლარისა და 2011 წელს – 206818,07 ლარის ოდენობით.

თ----- 2009 წელს დივიდენდის სახით დაერიცხა - 16401,1 ლარი, 20-- წელს
– 24530,2 ლარი და 2011 წელს 65394 ლარი და შპს „----- ანგარიშიდან მის
სახელზე 20---2011 წლებში გაცემულია 13 546,21 ლარის დივიდენდი.

თ----- 2009 წელს დივიდენდის სახით დაერიცხა - 16401,09 ლარი, 20-- წელს
- 24530,2 ლარი, 2011 წელს 65394,28 ლარი და შპს „-----
ანგარიშიდან მის სახელზე 20---2011 წლებში გაცემულია 83 586,35 ლარის
დივიდენდი. ხოლო მ----- 2011 წელს დივიდენდის სახით დაერიცხა -11
372,92 ლარი.

შპს „----- მოგებიდან, რაც შეადგენდა 206818,07 ლარს, შპს „-----
ანგარიშზე გადარიცხვები, მისი რეგიონალური განვითარების ფონდიდან აღებული
სესხის დასაფარად არ განხორციელებულა.

ამდენად, თ----- მოატყუა ნ----- არ გადაუფორმა დაპირებული
წილი შპს „-----, ასევე დაუმალა კომპანიის მოგების შესახებ, რითაც
თაღლითურად დაეუფლა ნ----- კუთვნილ 120 000 აშშ დოლარს.

აღნიშნული ქმედებით თ----- ნ----- მიაყენა 120 000 აშშ დოლარის
დიდი ოდენობის მატერიალური ზიანი.

- 2007 წლის 20 დეკემბერს თ----- და თ----- 50%-50% წილობრივი
მონაწილეობით დააფუძნეს შპს „-----

2006 წელს თ----- მესტიაში მდებარე სასტუმრო „----- შენობის
შესაძენად სს „----- გამოიტანა სესხი 155 000 აშშ დოლარის ოდენობით,
მოთხოვნის უზრუნველყოფის სანაცვლოდ ბანკის წინაშე იპოთეკით დატვირთა მის
სახელზე რეგისტრირებული საცხოვრებელი ბინა, მდებარე ქ.თბილისი, მ-----
-----008 წლის 7 ივნისისთვის თ----- დავალიანება სს „----- წინაშე
სარგებლოთან ერთად შეადგინა 188 548 აშშ დოლარს.

სასტუმრო „----- ფუნქციონირებისათვის საჭირო იყო რეგიონალური
განვითარების ფონდიდან სესხის მიღება, ხოლო სესხის მოთხოვნის
უზრუნველყოფის სანაცვლოდ თ----- ან თ----- უძრავი ქონების
იპოთეკით დატვირთვა რეგიონალური განვითარების ფონდის სასარგებლოდ.

თ----- განაგრძობდა თავის დანაშაულებრივ საქმიანობას, გადაწყვიტა
მოტყუებით დაუფლებოდა ნ-----ს კუთვნილ თანხებს. ამ მიზნით მან ნ-----
-- დააფარინა თ----- დავალიანება სს „----- წინაშე - 188

548 აშშ დოლარის ოდენობით, იმ პირობით, რომ აღნიშნულ თანხას დაუბრუნებდა
უკან რეგიონალური განვითარების ფონდიდან შემდგომში ასაღები სესხიდან, ასევე
შპს „-----ში გაუფორმებდა კომპანიის 33% წილს.

2008-20-- წლებში შპს „-----მა რეგიონალური განვითარების ფონდიდან
მიიღო სესხი ჯამში 1 900 000 აშშ დოლარის ოდენობით, საიდანაც არ იქნა
დაფარული ნ----- კუთვნილი 188 548 აშშ დოლარი, რითაც ამ უკანასკნელს
მიაღდა დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

აღნიშნული ქმედებით თ----- ნ----- მიაყენა 188 548 აშშ დოლარის დიდი ოდენობის მატერიალური ზიანი.

სულ ნ----- თ----- მიერ მიადგა დიდი ოდენობით 898,60- აშშ დოლარის ზიანი.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის ს----- საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 25 დეკემბრის განაჩენით, თ----- ბრალდების ფორმულირებიდან ამოერიცხა შპს „-----“ ის ნაწილში წარდგენილი ბრალდების ნაწილი და გამართლდა.

თ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში(შპს „-----“ ეპიზოდი, სადაც შემცირდა ზიანის ოდენობა და შპს „-----“ ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 25 300 (ოცდახუთი ათას სამასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით - 2013 წლის 16 მაისიდან - 2013 წლის 18 მაისის ჩათვლით - შეუმცირდა 300(სამასი)ლარით და საბოლოოდ, თ----- სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 25000(ოცდახუთიათასი)ლარის ოდენობით.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა, საქართველოს გენერალური პროკურატურის დეპარტამენტის პროკურორმა გ----- ასევე მსჯავრდებულმა და მისი ინტერესების დამცველმა ადვოკატებმა. ბრალდების მხარემ მოითხოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენში ცვლილების შეტანა, კერძოდ, მსჯავრდებული თ----- შპს „-----“ ის ნაწილში დამნაშავედ ცნობა და სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთის განსაზღვრა.

დაცვის მხარემ მოითხოვა შპს „-----“ და შპს „-----“ ეპიზოდებში განაჩენის გაუქმება და ოთხივე ეპიზოდში გამამართლებელი განაჩენის დადგენა.

სააპელაციო პალატამ განიხილა აღნიშნული სისხლის ს----- საქმე, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრების საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები და მიიჩნევს, რომ ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ. შემდეგ გარემოებათა გამო:

1. აპელანტის - ბრალდების მხარის მტკიცებით, პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი თ----- გამართლების ნაწილში არის დაუსაბუთებელი და უკანონო, ვინაიდან სასამართლო პროცესზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით სრულად დადასტურდა, რომ „-----“ და შპს თ----- ის ბრალდების ნაწილში, თ----- ერთიანი განზრახვით თაღლითურად დაეუფლა ნ----- ფულად თანხებს.

პალატა ვერ გაიზიარებს აპელანტის პოზიციას, ვინაიდან ის არ გამომდინარეობს

პირველი ინსტანციის სასამართლოში გამოკვლეული მტკიცებულებებიდან და მოკლებულია სამართლებრივ საფუძველს.

პალატა აღნიშნავს, იმ შემთხვევაში, როდესაც ქმედება დაკვალიფიცირებულია თაღლითობით, უნდა არსებობდეს ამ დანაშაულის ობიექტური მხარის ძირითადი ნიშანი - მოტყუება.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენში, თ----- ბარალდების ოთხივე ქმედებასთან დაკავშირებით სრულყოფილად არის გადმოცემული და შეფასებული მტკიცებულებები(მოწმეთა ჩვენებები და წერილობითი მტკიცებულებები), შესაბამისად, პალატა თითოეულ მათგანს დამატებით არ მოიყვანს განაჩენში და ყურადღებას გაამახვილებს დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებზე, რასაც ბარალდების მხარეც არ უარყოფს და შეიცავს თუ არა თ----- ქმედება თაღლითობისთვის აუცილებელ ნიშანს -მოტყუებას.

ბარალდების მხარის არგუმენტაცია შპს „----- დაკავშირებით ეფუძნება იმ გარემოებას, თ----- ნ----- აგან 2 წლის ვადით სესხად მიიღო 1 300 000 აშშ დოლარი, რომლის დაბრუნების გარანტიად ორი უზრუნველყოფა დასახელდა. პირველი, წილი სს „----- მოგებიდან და მეორე 4-პროცენტიანი წილი სს „----- რითაც თითქოსდა თ----- მოატყუა ნ----- კერძოდ: მან ნ----- მიაწოდა ცრუ ინფორმაცია სესხის უზრუნველსაყოფად დასახელებული გარანტიების შესახებ.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში გამოკვლეული მტკიცებულებებით, უტყუარად დასტურდება, რომ 2006 წლიდან თ-----, გ----- ერთად წარმოადგენდა შპს „----- დამფუძნებელ პარტნიორს და ფლობდა საწესდებო კაპიტალის 50%-იან წილს. შპს „----- გადაწყვიტა სს „----- წილის შეძენა, რისთვისაც შპს „-----“სისაგან აიღო მიზნობრივი სესხი 540 000 აშშ დოლარის ოდენობით. შესაბამისად, 2006 წლის 6 ივნისის შპს „----- და შპს „-----ს შორის დაიდო N----- სესხის ხელშეკრულება, რომლის მოქმედების ვადად განისაზღვრა ერთი წელი.

2006 წელს ივნისიდან შპს „----- 8%- იანი წილის ბენეფიციარი მფლობელი. კერძოდ: შპს „----- --- ჩვეულებრივი აქციის მფლობელი, რაც შეადგენდა სს „ს----- - საწესდებო კაპიტალის 33,33 პროცენტს (ანუ 1/3-ს). სს „ს----- დამფუძნებლები იმ დროისათვის იყვნენ შპს „----- (33,33%), კომპანია „----- (33,33%) და კომპანია „----- (33,33%). თავის მხრივ, სს „----- აქციების 24 პროცენტს (24 პროცენტის 1/3-დი შეადგენს 8% პროცენტს). შესაბამისად, თ----- 4%-იან წილს. იგი იყო აქციათა არაპირდაპირი ბენეფიციარი მესაკუთრე.

2007 წლის გაზაფხულზე, სს „----- მიიღო გადაწყვეტილება საწესდებო კაპიტალის გაზრდის შესახებ. შესაბამისად, 2007 წლის 16 მაისს სს „ს----- პარტნიორებმა მიიღეს გადაწყვეტილება საწესდებო კაპიტალის 4 320 000

(ოთხი მილიონ სამას ოციათასი) ლარით გაზრდის შესახებ. თითოეული პარტნიორი ვადებული იყო საწესდებო კაპიტალში შეეტანა 4 320 000 მესამედი - 1 440 000 (მილიონ ოთხასორმოცი ათასი) ლარი.

აღნიშნული კაპიტალის შესავსებად შპს „-----“ ერთი კვირის ვადით აიღო მიზნობრივი სესხი 830.000 (რვაას ოცდაათი ათასი) აშშ დოლარის ოდენობით. შესაბამისად, 2007 წლის 6 ივნისის შპს „-----“ და „-----“ შორის დაიდო N--- სესხის ხელშეკრულება. ხელშეკრულების მოქმედების ვადად განისაზღვრა 8 დღე - 2007 წლის 6 ივნისიდან 2007 წლის 14 ივნისის ჩათვლით. აღნიშნული თანხა, 2007 წლის 6 ივნისს „-----“ მიერ სრულ იქნა გადარიცხული სს „ს-----“ საბანკო ანგარიშზე. საგადახდო დავალებაში, დანიშნულების გრაფაში მითითებულია- 8/75 ხელშეკრულების ფარგლებში. ამავდროულად, 2007 წლის 12 ივნისის შპს „-----“ და თ----- შორის დაიდო N----- სასესხო ხელშეკრულება. სესხის ოდენობა განისაზღვრა 51 650 (ორმოცდათერთმეტი ათას ექვსას ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით, წლიური 9%-ით. სესხის დარუნების ვადად განისაზღვრა 20-- წლის 26 დეკემბერი. აღნიშნული თანხიდან 50 750 (ორმოცდაათი ათას შვიდას ორმოცდაათი) ლარი ჩარიცხულ იქნა სს „-----“ საბანკო ანგარიშზე. ამავე დროს, ახლოვდებოდა 2006 წლის 6 ივნისის N----- სესხის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულების შესრულების ვადა. აღნიშნულიდან გამომდინარე, თ----- ნ----- მიმართა თხოვნით სესხის სახით შპს „-----“ გადაეცა 1 300 000 აშშ დოლარი, რომელიც იყო მიზნობრივი სესხი და მიმართული იყო სს „-----“ წილის შესანარჩუნებლად. აღნიშნული სესხის - 1 300 000 აშშ დოლარს, დაბრუნების ვადად განისაზღვრა 20-- წლის დეკემბრის თვე.

2007 წლის 2 ივნისს ნ----- შპს „-----“ და შპს „-----“ შორის დაიდო 2006 წლის 6 ივნისის N----- სესხის ხელშეკრულების პირველი დამატებითი შეთანხმება, რომლითაც კრედიტორის შპს „-----“ის წინაშე, მოვალის შპს „-----“ მიერ ნაკისრი ვალდებულებები (ძირითადი თანხა 540000 აშშ დოლარის და მასზე დარიცხული პროცენტის 69 238 აშშ დოლარის გადახდა) იკისრა ნ-----. ამავე შეთანხმების თანახმად, ნ----- გადაეცა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული შპს „-----“ის ყველა ის უფლება და მოვალეობა, რაც ამ უკანასკნელს გააჩნდა შპს „-----“ მიმართ. თავის მხრივ, ნ----- ა და შპს „-----“ შორის, იმავე დღეს დაიდო 2006 წლის 6 ივნისის N----- სესხის ხელშეკრულების მეორე დამატებითი შეთანხმება, რომლის თანხმდაც განისაზღვრა შპს „-----“ მიერ, ახალი კრედიტორის ნ-----ს წინაშე ნაკისრი ვალდებულების შესრულების ვადა, კერძოდ: 20-- წლის 10 დეკემბერი. ასევე დაიდო თავდებობის ხელშეკრულება, რომლითაც თ----- შპს „-----“ თავდებად დაუდგა ნ----- წინაშე.

ამავე პერიოდში, სს „-----“ საწესდებო კაპიტალში თანხის შესატანად, „-----“ მოკლე ვადით ნასესხები თანხის დასაფარად შპს

„----- და ნ----- შორის დაიდო N----- სესხის ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც სესხის სახით გაიცა 500 000 აშშ დოლარი, 20-- წლის 10 დეკემბრამდე. ნ----- მიერ სწორედ ამ ორი უცხოური კომპანების (შპს „-----ის და „-----) საბანკო ანგარიშებზე იქნა გადარიცხული თანხები. შპს „----- სრულად შეასრულა ნაკისრი ვალდებულება კაპიტალის გაზრდის ნაწილში და შეინარჩუნა მისი 33,33% წილის სს „----- რითაც თავის მხრივ შეინარჩუნა 8% წილი სს „-----.

გარდა აღნიშნულისა, სს „----- დამფუძნებელი და 100%-იანი წილის მფლობელს წარმოადგენდა ჯგუფი - „----- რომლის თანადამფუძნებელია თ----- საქმიანი პარტნიორი - ჯ----- თავის მხრივ სს „----- ახორცილებდა ერთადერთ პროექტს, კერძოდ: თბილისში, ბ----- ქ-----ში მრავალფუნქციური საცხოვრებელი კომპლექსის მშენებლობას. პროექტს ერქვა „----- ამ პროექტში თ----- იყო სს „----- სამეთვალყურეო საბჭოს წევრი და გარვეული პერიოდი სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე. შესაბამისად, თ----- სს „----- მოგებიდან შეეძლო მიეღო სარგებელი (მოგება), რაც ასევე დადასტურდა მოწმის სახით დაკითხული ჯ----- ჩვენებით. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებების გამოკვლევით დადგინდა, რომ სს „----- 2007 - 2011 წლებში არ მიუღია მოგება და კომპანიის ბალანსზე, მითითებულ წლებში, ფიქსირდება ზარალი.

პალატა ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ შპს „----- მიერ სესახად აღებულ თანხის – 1 300 000 აშშ დოლარის, დაბრუნების ვადად განისაზღვრა 20-- წლის დეკემბრის თვე. მიუხედავად ამისა, ნ----- ვადაზე ადრე, 2009 წლის ოქტომბრის თვეში, მოითხოვა თანხის დაბრუნება. ვინაიდან ამ დროისათვის სს „----- არ ფიქსირდებოდა მოგება, თ----- თანხის დაბრუნების სანაცვლოდ ნ----- გადასცა შპს „----- 50%-იანი წილი, რაც ნ----- თანხმობით და მისი წარმომადგენლობით 2009 წლის 15 ოქტომბერს სიმბოლურ ფასად გაფორმდა მისი შვილის ზ----- სახელზე. აღნიშნული მოქმედებით ზ----- გახდა სს „----- (ამჟამად „-----) 4%-იანი აქციების არაპირდაპირი, ბენეფიციარი მესაკუთრე.

20-- წლის 26 ოქტომბერს შპს „----- პარტნიორების ზ-----ა და გ----- პარტნიორთა კრებაზე მიღებულ იქნა გადაწყვეტილება სს „ს----- 24 000 (ოცდაოთხი ათასი) ჩვეულებრივი აქციის 1 800 000 აშშ დოლარად განვადებით გასხვისების თაობაზე. იმავე დღეს შპს „----- და კომპანია „----- შორის დაიდო აქციათა გადახდის განვადების გზით ნასყიდობის №----- ხელშეკრულება. შპს „----- ამონაგები თანხებით დაფარა კრედიტორული დავალიანებები.

სასამართლოში გამოკვლეული მტკიცებულებებით, კერძოდ, საბანკო ამონაწერით, მიღება-ჩაბარებისა და სალაროს გასავლის ორდერებით დასტურდება, რომ ნ----- მიიღო 1 607 643 აშშ დოლარი, მათ შორის ძირითადი თანხა 1 040 000 აშშ დოლარი, პროცენტი 214 532 აშშ დოლარი და მის სასარგებლოდ სახელმწიფო

ბიუჯეტში გადარიცხა 35 311 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარში, რაც სააპელაციო სასამართლოში ბრალდების მხარემა ვერ უარყო.

პალატა მიიჩნევს, რომ იმ მომენტისათვის, როდესაც თ----- ნ----- თანხმობით და მისი წარმომადგენლობით ზ----- გადაუფორმა შპს „----- 50%- იანი წილი, აღნიშნულით თ----- ნ-----ის წინაშე, ყველა ვალდებულება შეასრულა სრულად, რადგანაც 1300000 დოლარის სესხის სახით გაცემისას უზრუნველყოფის სახით სწორედ ამ წილზე შეთანხმდნენ მხარეები. აღნიშნული გარემოება კი თავის მხრივ ცალსახად გამორიცხავს თ----- ქმედებაში თაღლითობის ობიექტური ნიშნის - მოტყუების არსებობას.

რაც შეეხება იმ ფაქტს, რომ ზ----- მის მიერვე დადგენილი ფასით, რა ფასადაც მოახდინა სს „ს----- 33,33%-იანი წილის რეალიზაცია და ამით ვერ მოახერხა 1 300 000 აშშ დოლარის აღება, ვერ გახდება ქმედების თაღლითობად დაკვალიფიცირების საფუძველი.

- პალატა მიიჩნევს, რომ ანალოგიური მდგომარეობაა შპს „----- თან დაკავშირებით. კერძოდ, სასამართლოზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით დასტურდება, რომ ნ----- საბანკო ანგარიშიდან 2008 წლის 7 ივნისს სს „----- გადაირიცხა 188 548,40 აშშ დოლარი, რომლითაც სრულად დაიფარა თ----- დავალიანება ბანკის წინაშე. მომდევნო დღეს 2008 წლის 8 ივნისს ნოტარიუს ნ----- ერთის მხრივ ნ----- და მეორეს მხრივ შპს „-----ის დამფუძნებელ პარტნიორებს თ-----ა და თ----- შორის დაიდო შპს „-----ის წილის დათმობის ხელშეკრულება. აღნიშნული ხელშეკრულებით ნ----- უსასყიდლოდ გადაეცა თ-----ა და თ----- წილების ნაწილი, ჯამში 33.33 %. შესაბამისად, შეთანხმება პირნათლად იქნა შესრულებული თ-----ა და თ----- მიერ. აპელანტი სწორედ ამ გარემოებას არ იღებს მხედველობაში და მიიჩნევს, რომ წილის დათმობის გარდა ნ----- „----- მიღებული სესხიდან დამატებით უნდა მიეღო 188.548 აშშ დოლარი, რაც ყოველგვარ საფუძველს მოკლებულია, ვინაიდან თ----- და თ----- აღნიშნული თანხის სანაცვლოდ დათმეს „-----ის წილის 33.33 %.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში **მოწმე ზ-----** დაადასტურა, რომ წილი სწორედ თანხის სანაცვლოდ იყო გადაცემული, თუმცა იქვე მიუთითა, რომ რა თანხაზე იყო საუბარი, არ ახსოვს. საქმის მასალებით კი დასტურდება, რომ დაზარალებულსა და

შპს „-----ს დამფუძნებლებს, შორის სხვა თანხაზე საუბარი არ ყოფილა.

გარდა ამისა, „----- მიღებული სესხიდან თანხა - 2 000 000 აშშ დოლარი, სრულად მოხმარდა კიდევ სასტუმროს რეკონსტრუქციას და ინფრასტრუქტურას, რაც დადგენილია ექსპერტიზების დასკვნებით. ნ----- ხელს აწერს „რეგიონალური განვითარების ფონდთან“ დადებულ სესხის ხელშეკრულებებს, როგორც შპს „-----ის პარტნიორი. მისთვის ცნობილი

იყო ხელშეკრულების შინაარსი, სესხის მიზნობრიობა, პირობები და ასევე, არც ერთ სესხის ხელშეკრულებაში არ არის მითითებული, რომ „-----
-- მიღებული სესხით უნდა გადაიფაროს კომპანიის საკრედიტო დავალიანება ნ-----
-----ს მიმართ.

პალატის აზრით, მოცემულ ეპიზოდშიც თ----- მხრიდან ნ-----
მოტყუებას ადგილი არ ჰქონია და შესაბამისად, მისი ქმედება თაღლითობად ვერ
დაკვალიფიცირდება.

ამდენად, პალატა მიიჩნევს, რომ ბრალდების მხარის მოთხოვნა აღნიშნულ
ეპიზოდებში თ----- დამნაშავედ ცნობასთან დაკავშირებით
დაუსაბუთებელია და ამ კუთხით განაჩენის გაუქმების საფუძველი არ არსებობს.

2. აპელანტის - დაცვის მხარის მტკიცებით, პირველი ინსტანციის სასამართლოს
განაჩენი, თ----- მიმართ, შპს „----- და შპს „-----
ეპიზოდებში არის უკანონო და დაუსაბუთებელი, ვინაიდან არ არსებობს
ურთიერთშეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც საკმარისი იქნებოდა
გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად.

შპს „----- დაკავშირებით დაცვის მხარის მთავარ არგუმენტს წარმოადგენს
ის ფაქტი, რომ თ----- არასდროს არ უთქვამს უარი ნ-----ათვის
გადაეცა საზოგადოების წილების გარკვეული ნაწილი, რაც დასტურდება იმ ფაქტით,
რომ ნ----- მიერ 2011 წლის 11 დეკემბერს ხსენებულ საკითხზე დაწყებული
სამოქალაქო დავისას თ----- სცნო ნ----- სასარჩელო მოთხოვნა შპს
„----- წილების გადაფორმების თაობაზე. შესაგებლის მიხედვით თ-----
----- თანახმა იყო საზოგადოების 100% -ანი წილიდან 23% გადასცემოდა ნ-----.
მიუხედავად აღნიშნულისა, ნ----- წარმომადგენელმა ა-----
სამოქალაქო სარჩელი უკან გაიხმო და შესაბამისად, ის განუხილველი დარჩა.

პალატა აღნიშნავს, რომ საქმის მასალებში ნამდვილად არსებობს აღნიშნული
ფაქტის დამადასტურებელი მტკიცებულებები, თუმცა ყურადღება უნდა
გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ კონკრეტულ საკითხთან დაკავშირებით
სამოქალაქო დავა ყველა შემთხვევაში არ გამორიცხავს პირის ქმედებაში სისხლის ს--
----- დანაშაულის ნიშნების არსებობას.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში გამოკვლეული მტკიცებულებებით უტყუარად
დასტურდება, რომ 2008 წელს თ----- თ----- ერთად
დააფუძნა შპს „-----, რისთვისაც ნ----- გამოართვა და ამ უკანასკნელი
პირადი ანგარიშიდან ჯამში გადაირიცხა 120 000 აშშ დოლარი, კერძოდ: 80 000 აშშ
დოლარად შეძენილი იქნა მესტიაში ქვის საფქვავი დანადგარი, 19 000 აშშ დოლარად
შეძენილი იქნა მანქანა „ზილი“ და 40 000 ლარით აღებული იქნა ლიცენზია. თ-----
----- ნ----- პირდებოდა, რომ კომპანიის მუშაობის შედეგად დაუბრუნებდა
მის მიერ გადახდილ თანხას 120 000 აშშ დოლარს და ასევე გახდებოდა შპს „-----
--- 50%-იანი წილის მფლობელი. მიუხედავად დაპირებისა, თ----- არ
დაუბრუნებია მის მიერ დახარჯული თანხა და არც წილი გადაუფორმებია ნ-----

- სახელზე. ამასთან, თ----- ნ----- დაუმალა მოგების არსებობა და მოატყუა, რომ თითქოს კომპანიამ მიიღო მხოლოდ 60060 ლარის მოგება, რაც მთლიანად გადარიცხა შპს „-----ის ვალის დასაფარად „-----

საჯარო რეესტრში ფირმა დარეგისტრირებული იქნა სამი პარტნიორის, თ-----, მისი ძმის - მ----- და თ----- მონაწილეობით. რაც შეეხება ნ----- მას მონაწილეობა აღნიშნულ შეთანხმებაში არ მიუღია და მის სახელზე წილი არ გაფორმებულა, მიუხედავად იმისა, რომ მან მითითებულ კომპანიაში ჩადო გარკვეული ფინანსური ინვესტიცია.

აღნიშნული ფაქტობრივი გარემოებები დასტურდება **დაზარალებულ ნ----- და მოწმე თ----- ჩვენებებით.**

შპს „----- დოკუმენტაციაზე დაყრდნობით ჩატარებული საბუღალტრო ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად შპს „----- 2009–2011 წლებში მუშაობდა მოგებაზე. 2009 წელს კომპანიამ მიიღო მოგება - 48 612,74 ლარის, 20-- წელს - 58258,8 ლარისა და 2011 წელს - 206818,07 ლარის ოდენობით. თ----- 2009 წელს დივიდენდის სახით დაერიცხა - 16401,1 ლარი, 20-- წელს - 24530,2 ლარი და 2011 წელს 65394 ლარი და შპს „----- ანგარიშიდან მის სახელზე 20--2011 წლებში გაცემულია 13546,21 ლარის დივიდენდი. თ----- 2009 წელს დივიდენდის სახით დაერიცხა - 16401,09 ლარი, 20-- წელს - 24530,2 ლარი, 2011 წელს 65394,28 ლარი და შპს „----- ანგარიშიდან მის სახელზე 20--2011 წლებში გაცემულია 83586,35 ლარის დივიდენდი, ხოლო მ----- 2011 წელს დივიდენდის სახით დაერიცხა - 11 372,92 ლარი. შპს „----- მოგებიდან, რაც შეადგენდა 206818,07 ლარს, შპს „----- ანგარიშზე გადარიცხვები, მისი რეგიონალური განვითარების ფონდიდან აღებული სესხის დასაფარად, არ განხორციელებულა.

აღნიშნული ექსპერტიზის სისწორე პირველი ინსტანციის სასამართლოში დაადასტურა **ექსპერტმა დ-----**

პალატა ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას იმასთან დაკავშირებით, რომ ნ----- თ----- ათვის არ მოუთხოვია თავისი კუთვნილი წილების გაფორმება და ამიტომ არ გადაუფორმა შპს „----- კუთვნილი წილი ნ----- . ნ----- და თ----- 20-- წლის 6 ოქტომბრის შეხვედრის ამსახველი ფარული ჩანაწერებით დასტურდება, რომ ნ----- ითხოვდა თავისი კუთვნილი წილების და ქონების გადაფორმებას, თუმცა თ----- სხვადასხვა მიზეზს იგონებდა, რომ ნ-----თვის არ გაეფორმებინა ქონება.

ნ----- ეკითხება თ----- „რა ხდება ჩემს ქონებაზე მიფორმებ, არ მიფორმებ?“ რაზედაც თ----- პასუხობს „გაფორმებას რა მნიშვნელობა აქვს, რა, ხელს კიდებს ვინმე თუ, რა?“, „გაფორმებას, როგორ არა აქვს მნიშვნელობა, გაფორმებას დიდი მნიშვნელობა აქვს“, „მოიყვანე მყიდველი და მივცემ“. „სვანეთს არ მიფორმებ?“ „სვანეთი გაფორმებულია შენზე“. „რა არის გაფორმებული ჩემზე 8%?“, „33%-ია ქონების“, „რა, ქონების 75% მიღენიუმს არ მიეცი?“, „არა, ეგ სესხია ჩვეულებრივი, ჩათვალე გირაო“, „რისი სესხია, გადაფორმებული აქვთ ეხლა“,

„პირობითად აქვთ გაფორმებული, რომ მანქსიმუმ ხუთი წლის მერე უნდა გამოისყიდონ, არ ნახე ხელშეკრულება?“, „დღესვე რომ გამოვისყიდო?“, „დღესვე შეგიძლია, მეხვეწებიან აგერ გამოისყიდო“. „და შემოსავლები ხომ არის იქ რაღაც?“ „მილენიუმი აკონტროლებს“. „თ----- საფქავს არ მიფორმებ?“ „საფქავი რა 50%-ს გულისხმობ?“ „იყოს თუნდაც 50%“, „მოგცემ თუ გინდა მინდობილობას, რა პრობლემაა“. „მინდობილობა არ მინდა, მინდა ჩემს სახელზე იყოს გაფორმებული, მაინტერესებს, მიფორმებ თუ არა?“. „გაგიფორმებ, რატომ გეშინია ასე, ვერ გავიგე“. „ჩემს სახელზე მინდა, რომ იყოს ჩემი ქონება“.

ამდენად, პალატა მიიჩნევს, რომ მოცემულ ეპიზოდში თ----- მოატყუა ნ----- არ გადაუფორმა დაპირებული წილი შპს „სვანეთის გზაში“, ასევე დაუმალა კომპანიის მოგების შესახებ, რითაც თაღლითურად დაეუფლა ნ----- კუთვნილ 120 000 აშშ დოლარს და მსჯავრდების ამ ნაწილში განაჩენის გაუქმების საფუძველი არ არსებობს.

- პალატა ვერ გაიზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილებას თ-----
-- ჟ----- მსჯავრდების ნაწილში შპს „----- ეპიზოდთან დაკავშირებით, კინაიდან მოცემულ შემთხვევაში თ----- მხრიდან არ დასტურდება ნ----- მოტყუების ფაქტი.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში გამოკვლეული მტკიცებულებებით უდაოდ დასტურდება, რომ თ----- და ნ----- 2008 წლის 14 თებერვალს 50% წილობრივი მონაწილეობით დააფუძნეს შპს „პ----- რომლის ანგარიშზე საქმიანობის განსახორციელებლად ნ----- სავალუტო ანგარიშიდან, საწესდებო კაპიტალის შესავსებად, შპს „----- ანგარიშსწორების ანგარიშებზე გადარიცხული იქნა ჯამში 205 429,10 აშშ დოლარი, ხოლო თ-----
----- მიერ შეტანილი იქნა 6 909.00 ლარი.

2008 წლის 5 ივნისს, ნ-----ს სავალუტო ანგარიშიდან გადარიცხული თანხიდან კომპანიის მიერ შეძენილი იქნა ავტომანქანა „----- რომლის ღირებულება შეადგენდა 104 111,20 ლარს.

გარდა აღნიშნულისა, პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ჟ----- ბოროტად ისარგებლა ნ----- ნდობით და მოტყუებით დაეუფლა მის კუთვნილ თანხებს, კერძოდ: დაარღვია კანონი „მეწარმეთა შესახებ“ და შპს „----- წესდება და ნ-----, როგორც კომპანიის 50% წილის მფლობელისა და დამფუძნებელი პარტნიორისაგან მალულად, პარტნიორთა კრების მოწვევის გარეშე, შენიღბულად 2008 წლის 1 ნოემბერს შპს „პირველ მმართველ კომპანიასთან“ გააფორმა სესხის ხელშეკრულება, რომლის მიხედვით, გამსესხებელი თ----- უზრუნველყოფდა მსესხებელს 50 000 ლარის ოდენობის სესხით. სესხის გადახდის ვადად განისაზღვრა 2011 წლის 31 დეკემბერი. სესხის პროცენტი ხელშეკრულებით შეადგენდა წლიურ 18%-ს. საბუღალტრო ექსპერტიზის თანახმად, თ----- ჟ----- კომპანიას ასესხა 14393,92 ლარი, რასაც 2009 წლის განმავლობაში დაერიცხა არა 18%-იანი, არამედ 26%-იანი

სარგებელი, თუმცა პირობის შეცვლაზე ახალი ხელშეკრულება არ გაფორმებულა, რითაც ხელოვნურად იქნა გაზრდილი კომპანიის ვალი თ----- მიმართ. 20-- წლის 1 იანვრისათვის თ----- მიმართ კომპანიის სესხის ძირმა თანხამ 26%-იან სარგებელთან ერთად შეადგინა 26 976.35 ლარი.

თ----- 20-- წლის 21 ივლისის შპს „----- დირექტორთან თ----- კომპანიის წესდებით დადგენილი წესით შეთანხმების გარეშე, გააფორმა ნასყიდობის ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზე, მის მიერ ერთპიროვნულად დადგენილ ფასად, 60000 ლარად შეიძინა კომპანიის კუთვნილი ავტომანქანა „----- იმ მოტივით, რომ თითქოს ამ გზით აინაზღაურა კომპანიის დავალიანება მის წინაშე. თ----- ისარგებლა რა ნ----- ნდობით, თაღლითურად დაუფლავა კომპანიის კუთვნილ 104 111,20 ლარად ღირებულ ავტომანქანას „----- რითაც ნ----- მიადგა დიდი ოდენობით ზიანი.

აღნიშნული ქმედებით თ----- ნ----- მიაყენა 37202,20 ლარის დიდი ოდენობის მატერიალური ზიანი.

პირველ რიგში, უნდა აღინიშნოს ის გარემოება, რომ დაცვის მხარემ სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოში აღიარა თ----- მიერ პარტნიორთა კრების მოწვევის გარეშე, სასესხო ხელშეკრულებისა და მანქანის შეძენის ფაქტი და მოითხოვა მისი ქმედებისათვის სხვა კვალიფიკაციის განსაზღვრა, თუმცა მსჯავრდებულმა საბოლოო სიტყვის ეტაპზე ადვოკატებთან შეთანხმებით მოითხოვა წარდგენილ ბრალდებაში გამართლება.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში **მოწმე თ-----** დაადასტურა, 2008 წლის 1 ნოემბრის სესხისა და 20-- წლის 21 ივლისის ნასყიდობის ხელშეკრულების ნამდვილობა და განმარტა, რომ თ----- ნამდვილად ასესხა კომპანიას თანხა, რომელსაც ერიცხებოდა გარკვეული პროცენტი, რომელიც თავიდან იყო 18%, ხოლო შემდეგ აიწია 26%-მდე. თავიდან, მისი როგორც ბუღალტრის კომპეტენცია იყო, რომ განესაზღვრა ეროვნული ბანკის მიერ დადგენილი პროცენტი. მისი რეკომენდაცია იყო დაფიქსირებულიყო დაბალი პროცენტი, თუმცა შემდეგ მოხდა პროცენტის გადაანგარიშება, რადგანაც ეროვნულმა ბანკმა გაზარდა პროცენტი. ვინაიდან სესხის დაფარვის ვადა იყო 20-- წლის 31 დეკემბრამდე და ვადა იწურებოდა, თ----- უთხრა, რომ აღნიშნული სესხის სანაცვლოდ მის სახელზე უნდა გადაფორმებულიყო კომპანიის კუთვნილი „ჯიელის“ ფირმის ავტომანქანა. შესაბამისად, აღნიშნული ავტომანქანა 60 000 ლარად გადაფორმებული იქნა თ----- სახელზე, თუმცა აღნიშნულზე პარტნიორთა კრების ოქმი ნოტარიულად არ დამოწმებულა. მანქანის შესაფასებლად აუდიტი არ მოუწვევიათ, მანქანის ფასი დაადგინა თ-----, რომელსაც თავადაც დაეთანხმა.

აღნიშნული ჩვენებით დგინდება, რომ მოწმისთვის ცნობილი იყო ორივე ხელშეკრულების არსებობის შესახებ და უფრო მეტიც, 20-- წლის ნასყიდობის ხელშეკრულებას, როგორც საზოგადოების დირექტორმა მოაწერა ხელი და

დაეთანხმა.

ამდენად, იმის მითითება, რომ თ----- თითქოსდა საზოგადოების დირექტორთან შეთანხმების გარეშე გააფორმა ნასყიდობის ხელშეკრულება, საფუძველს მოკლებულია. იმ შემთხვევაში, თუ სასამართლო გაიზიარებს ბრალდების მხარის ამ პოზიციას, მაშინ ლოგიკურად თ---- ჟ----- ერთად უნდა დამდგარიყო თ-----, როგორც საზოგადოების დირექტორის პასუხისმგებლობის საკითხი, რასაც კონკრეტულ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონია. ამ საკითხთან დაკავშირებით პალატამ ბრალდების მხარისაგან პასუხი ვერ მოისმინა.

რაც შეეხება თ----- მხრიდან ნ----- ნდობის ბოროტად გამოყენებას, თავად დაზარალებულის ჩვენებიდან დასტურდება, რომ მოცემულ საკითხთან დაკავშირებით თ----- მასთან საერთოდ კომუნიკაცია არ ჰქონდა, შესაბამისად, მსჯავრდებულის მხრიდან რაიმე დაპირებას ადგილი ვერ ექნებოდა.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში **ექსპერტების დ-----**
----- ჩვენებებით დასტურდება, რომ სესხზე დარიცხული პროცენტის ზრდა ვერანაირად ვერ იქნებოდა თ---- ჟ----- დამოკიდებული, ვინაიდან საპროცენტო განაკვეთი დადგენილია ეროვნული ბანკის მიერ და გამოქვითვა მოხდებოდა მხოლოდ იმ ოდენობით, რა ოდენობითაც იქნებოდა დადგენილი საპროცენტო განაკვეთი ეროვნული ბანკის მიერ, თუმცა ამის შესახებ გამოძიების მიერ შეკითხვები დასმული არ ყოფილა. დადებით შემთხვევაში მოახდენდნენ იმის გადამოწმებას თუ რამდენად სწორად მოხდა პროცენტის გამოქვითვა.

მოწმე დ----- ხაზგასმით აღნიშნა, რომ კომპანია ვალდებულია სასესხო ხელშეკრულების დადების დროს ყურადღება მიაქციოს ეროვნული ბანკის მიერ დადგენილ საპროცენტო განაკვეთს, რათა ბიუჯეტთან ანგარიშსწორებისას პრობლემები თავიდან იქნეს აცილებული.

გარდა ამისა, ექსპერტიზის დასკვნაში კომპანიის დავალიანება თ---- ჟ----- მიმართ მხოლოდ იმიტომ არის დაფიქსირებული 14 743,47 ლარი, რომ გამოძიების მიერ დასმული შეკითხვიდან გამომდინარე პერიოდი მითითებული იყო 2009 წლის 1 იანვრამდე. თანხის ძირითადი ნაწილის დარიცხვა კი მოხდა 2009 წლის პერიოდში.

ხაზი უნდა გაესვას იმ გარემოებასაც, რომ ექსპერტებს საზოგადოების საბუღალტრო დოკუმენტაცია არასრულყოფილად გადაეცა.

პალატა აღნიშნავს, მართალია, თ----- მიერ კომპანიიდან შეძნილი ავტომანქანის „----- ფასის - 60 000 ლარის - დადგენა მის მიერ თვითნებურად მოხდა, რასაც თვითონაც არ უარყოფს, თუმცა ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ 2008 წელს შეძენილი მანქანის ფასი 20-- წელს იგივე ვერ იქნებოდა და ამის დადგენა ბრალდების მხარეს არც უცდია. თ----- მიერ გადახდილი თანხა - 60 000 ლარი კი მთლიანად შპს „----- ანგარიშზე შევიდა და საზოგადოების ინტერესების შესაბამისად გაიხარჯა. მოცემულ შემთხვევაში კი ზიანის ანაზღაურების მიზნით, დაზარალებულ მხარეს შეეძლო სამოქალაქო სამართალწარმოების წესით ედავა.

ამდენად, მითითებული გარემოებების გათვალისწინებით პალატა მიიჩნევს, რომ

კონკრეტულ ეპიზოდში თ----- ქმედება არ შეიცავს თაღლითობის ნიშნებს, ამ ნაწილში უნდა გამართლდეს და ამ მიმართებით ცვლილება უნდა შევიდეს პირველი ინსტანციის განაჩენში, რაც თავის მხრივ გავლენას იქონიებს დანიშნული სასჯელის ზომაზე.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. საქართველოს გენერალური პროკურატურის დეპარტამენტის პროკურორის გ-----
----- სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;

2. მსჯავრდებულ თ----- და მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატების სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა ნაწილობრივ დაკმაყოფილდეს;

3.თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის ს----- საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 25 დეკემბრის განაჩენში შევიდეს ცვლილება.

4. თ----- ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ წარდგენილი ბრალდების შპს „აიდუკო- ქროს ინვესტის“, „-----ის და „----- ეპიზოდებში და გამართლდეს.

თ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის (შპს „----- ეპიზოდი)და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 10.300 ლარის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით - 2013 წლის 16 მაისიდან - 2013 წლის 18 მაისის ჩათვლით, თ----- ჟ----- დანიშნული სასჯელი შეუმცირდეს 300(სამასი)ლარით და საბოლოოდ ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 10.000 (ათი ათასი) ლარის ოდენობით.

5.მხედველობაში იქნეს მიღებული, რომ თ----- მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია და გირაოს შემტანს განაჩენის აღსრულებიდან 1 თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა 25 000 (ოცდახუთი ათასი) ლარის ოდენობით.

გაუქმდეს	7-----	7-----	7-----	7-----	7-----	7-----
7-----	7-----	7-----	7-----	7-----	7-----	7-----
7-----	7-----	7-----	71-----	7-----	7-----	7-----
7-----	7-----	7-----,	7-----	7-----,	7-----	7-----

16470256, 713870240, 713870248, 716470292, 716470257, 716470248; ასევე, თ-----
ქ-----ნის სახელზე არსებულ ქ. თბილისი, კ-----ში მდებარე მიწის ნაკვეთებს
საკადასტრო კოდებით: 8-----, 8-----; ასევე, თ----- სახელზე არსებულ
ქ. წ-----, რ-----ს ქუჩა N--ში მდებარე მიწის ნაკვეთს, საკადასტრო კოდით 2--
-----, თ-----ს სახელზე რეგისტრირებულ
„TOYOTA LANDCRUISER LC150“ ავტომანქანას, სახ. ნომრით NFXF-750, შპს
„-----“ (საიდენტიფიკაციო კოდი 2-----) მის კუთვნილ 46% წილს. თ-----
----- შვილის ნ----- ქ-----ნის სახელზე არსებულ მიწის ნაკვეთს,
მდებარე: გარდაბანი, გ-----, საკადასტრო კოდით:
8----- და ქ. თბილისი, კ----- ქუჩა, შესახვევი 1, N3, საკადასტრო
კოდით: 0----- 0--/0-- 0-/0-9.

- გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის ს----- საქმეთა
კოლეგიის 2013 წლის 1 ივნისის განჩინებით ქონების შესაძლო ჩამორთმევის მიზნით
ქონებაზე დადებული ყადაღა და ყადაღა მოეხსნას: თ----- სახელზე
რეგისტრირებულ შპს „პირველ მმართველ კომპანიაში“ (საიდენტიფიკაციო კოდი
2-----) მის კუთვნილ 50% წილსა და შპს „თეთნულდი-2007-ში“ (საიდენტიფიკაციო
კოდი 2-----) მის კუთვნილ 8,40000000% წილს.

- გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის ს----- საქმეთა
კოლეგიის 2013 წლის 14 ივნისის განჩინებით ქონების შესაძლო ჩამორთმევის
მიზნით ქონებაზე დადებული ყადაღა და ყადაღა მოეხსნას: თ-----
სახელზე რეგისტრირებულ შპს „წ-----ს წყალში“ (საიდენტიფიკაციო კოდი
2----- მის კუთვნილ 50% წილს და თ----- სახელზე ქ-----

- გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის ს----- საქმეთა
კოლეგიის 2013 წლის 31 აგვისტოს განჩინებით ქონების შესაძლო ჩამორთმევის
მიზნით ქონებაზე დადებული ყადაღა და ყადაღა მოეხსნას: თ-----
სახელზე შპს „თბილისი 2004“-ში (საიდენტიფიკაციო კოდი 2----- მის კუთვნილ
50% წილს, შპს „ღვინის კომპანია საამოში“ (საიდენტიფიკაციო კოდი 2-----

2----- რ----- 7----- მის კუთვნილ
11,688124% წილს.

6. ნივთიერი მტკიცებულებები:

- ოპერატიულ-სამძებრო ღონისძიების შედეგად მოპოვებული 1(ერთი) ცალი DVD-R
დისკი, თ----- ხმის ნიმუში ერთ ცალ CD-R დისკზე და თ-----
ფოტოსურათის ნიმუში ერთ ცალ CD-R დისკზე, თ----- ხმის ნიმუში ერთ
ცალ CD დისკზე, 2013 წლის 22 ოქტომბრის სასაქონლო ექსპერტიზის N-----

დასკვნაზე დართული ერთი ცალი DVD-R დისკი, 2013 წლის 5 ნოემბრის საინჟინრო-
ტექნიკური ექსპერტიზის N----- დასკვნაზე დართული ერთ ცალი DVD-R დისკი,
ოპერატიულ-სამძებრო ღონისძიების შედეგად მოპოვებული ორი ცალი CD-R და
DVD-R დისკი, დაერთოს სისხლის ს----- საქმეს, საქმის შენახვის ვადით.

7. პალატის განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და
ექვემდებარება აღსრულებას;

8. პალატის განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით მისი გამოცხადებიდან
ერთი თვის ვადაში საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის ს-----
საქმეთა პალატაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

კ.მაჭავარიანი